

Co bylo dál - Jelen

Ami Dmi
Někdy si říkám, jestli ještě znáš můj jméno,
G C C/H
a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.
Ami Dmi
Na zítřek v televizi hlásí zataženo,
E Ami
a v mé hlavě už tak bude napořád.

Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na té cestě zůstat sám,
pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět otevřenou náruč dokořán.

C Ami
A co bylo dál, jenom vítr,
F G C
po nebi se mraky honily.
C Ami
A co bylo dál, jenom vítr,
F G Ami
stromy se až k zemi sklonily.

V uších mi pořád zněly tvoje něžné věty,
a do vlasů ti sedal bílejší sníh,
z oblohy černý jak díra mezi světy,
se na mě snášel a studil na dlaních.

A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr,
a stromy se až k zemi sklonily.

V tom baru nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla dovnitř jak zhmotnění můj vize,
jako když do srdce mi někdo vrazí nůž...

A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr,
a stromy se až k zemi ...

A co bylo dál, jenom vítr,
po nebi se mraky honily.
A co bylo dál, jenom vítr,
a stromy se až k zemi sklonily